

Postovani,

Prije svega cestitke na velikom poslu koji ste obavili i isprike na poruci koju pisem s racunala na kojem ne postoje sva slova kojima se biljezi hrvatski jezik.

Primjedba koju imam tice se upravo slova. Naime pravopis kaze da ih imamo 30 od cega 27 jednoslova i 3 dvoslova. Osobno smatram da bi daleko jednostavnije i smislenije bilo definirati 27 slova i 30 glasova pri cemu se 3 glasa zapisuju dvoslovnom kombinacijom (lj, nj i dz). Time bi se izbjegla cudna situacija do koje dolazi kad ispred kratkog dvoglasnika ie stoje slova "l" i "n" (snjezni, bljesak, sljedeci, ljepota). Ako nj i lj tretiramo kao slova definirana ovim pravopisom onda nailazimo na nepravilnost koja je nedefinirana. Naime u slucaju kad se kratki ie pretvara u je, a ispred njega stoje slova "l" odnosno "n" tada imamo dodatnu pretvorbu jer nastaju nova slova - "nj" odnosno "lj", a od kratkog ie ostaje samo e. Ako to ne definiramo s razlogom se moze tumaciti da se na primjer u rijeci ljepota "l" i "je" treba izgovarati odvojeno sto ne bi predstavljalo nikakav problem (takav slucaj postoji u slovenskom jeziku) te bi dodatno ta rijec dobila drugu poziciju u abecedi (poput rijeci "lijep" nasli bi ju pod "l", a ne pod "lj").

Osobno sam dojma da u hrvatskom jeziku slovne kombinacije lj, nj i dz tumacimo kao zasebna slova iz razloga sto smo u vrijeme kad je Ljudevit Gaj radio na tome slagali paralele sa srpskom cirilicom (gdje doista postoji 30 slova) uz latinicna rjesenja iz madarskog i ceskog. Dojma sam ipak da je nepotrebno tretirati dvoslovo (digraph) kao zasebno slovo u nasoj abecedi. Stoga predlazem da se dvoslova jednostavno izbace iz hrvatske abecede te tako pojednostavi ionako slozen i kompliciran hrvatski pravopis.

Lijep pozdrav,

Goran